

ÚTRAVALÓ

Gyúró – Tordas – Martonvásár

XIV. évf. 21. szám

2025. május 4.

Gyúró

Igehirdető: Kádár Ferenc

*„Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyd el anyád tanítását,
mert ékes koszorú ez a fejedén és ékszer a nyakadon!” Péld 1,8-9*

Hálaadás és köszönetmondás napja ez, amikor mind egy nemzedékkel magunk elé nézünk. Megköszönjük azokat, akik életet adtak, akik előttünk jártak. S bár e világ rendje sokat változik, de ahogy a józan belátás mentén maradunk, ez a tanítás nem fog megváltozni: ne hagyd el anyád tanítását! Koronként jönnek különböző divatok, egyes társadalmakban más és más a berendezkedés. Voltak anyák vezette törzsek, volt amikor az apák szava volt a legmeghatározóbb, ma mintha a gyermekek uralmát élnénk, de míg édesanyák szülik világra a következő nemzedéket, ez a kapcsolat és az ebből fakadó értékek megkerülhetetlenek.

Az Isten szava a bölcsesség legfőbb forrásának tartja azt, ami a szülőktől, az előző nemzedéktől érkezik. Az apai nevelés, az anyai tanácsolás párban járnak. Ma is jó végig gondolnunk, mit jelent száunkra a mi szüleink generációja? Mit köszönhetünk nekik? Már önmagában, hogy génjeinkben viszsűzik tovább mindazt, amit a régiektől kapunk – testi értelemben mindenképp – hogy magatartásunkban, gesztusainkban ott vannak a tőlük tudattalanul is ellesett mozdulatok, talán lelki tulajdonságok is, csupán e természetes tények miatt sem hagyhatjuk figyelmen kívül a tőlük kapott örökségünket. És itt még ennél is több kerül elénk: a szavak.

A tanítás, a bölcsesség átadása és befogadása nem megy automatikusan. Azt minden nemzedéknek meg kell harcolnia. Szüleivel és saját magával egyaránt. Van bennünk egy természetes gát, ami összefügg a felnőttiségünkkel: a felnőtté válás útján – mutatja a fejlődéslelektan – mindazt, amit hozunk megkérdőjelezzük. Az emberiség is így vált felnőtté, a maga lázadásában, az Istentől való elszakadás mélységében, és ez bizony rányomja a bélyegét a szülő-gyermek kapcsolatra is. Bennünk van az ellenállás, hogy 'ó, ne taníts már' 'felnőtt vagyok már', 'tudom én magam is'! Meg kell harcolnunk mindezt és ezen keresztül eljutni a felnőtt korra, amikor már tudunk mit kezdeni az előttünk járók örökségével.

Hogy lesz drága ékszer az atyai és anyai tanács? Hogy lesz meggazdagító díszes ékszer számunkra az intés és útmutatás? Ha rajtuk keresztül maga az Isten tanít bennünket. Milyen jó, ha ez megvalósul! A Szentírásban áldott példákat látunk arra, amikor az édesanya hite a gyermek életére hatással van: akár Sámuel prófétát nézzük, akinek megszületéséért anyja kitartóan könyörgött; vagy az ifjú Timóteus, akinek édesanyját és nagyanyját is a hit példájaként említi Pál apostol. Micsoda meggazdagító családi ékszer ez a hit, amelynek iránymutatását egyik nemzedék a másik elé tudja adni Isten kegyelméből!

Felelősségünk van ebben, hogy milyen tanítást, milyen életet adunk a mi gyermekeink kezébe! Az Úr szeretne minket felhasználni, hogy életünkön keresztül tanítson meg az Ő ismeretére. Így lesznek kétszeresen áldottak azok, akik az élet dolgai mellett az örök élet tanítását is szívükön viselik, imádságban hordozzák a gyermekek és unokák nemzedékét. Az Úr Jézus Krisztus megváltó kegyelmével megtelve szeretettel és türelemmel mutatnak irányt, s bűnein és bukásaik felett is átragyog Isten bocsánatot adó szeretete. Adj meg Isten, hogy családjukban is az ő igazságának továbbadói lehessünk. Ámen

Martonvásár

Igehirdető: Székely Tamás

„Bizony ajándék a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom” (Zsoltárok 127,3)

„És Izsák könyörgött az Úrnak feleségeért, mert meddő volt. Az Úr pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége.” 1Mózes 25,21

Mit üzen a Szentírás az anyaságról? – Isten kiválasztott egy családot, hogy őket nagy néppé tegye. Három ősatya történetét ismerjük részletesen: Ábrahám, Izsák Jákób; és mindhármuk szeretett felesége

hosszú éveken át meddőnek bizonyult. Számomra azt üzeni ez, hogy az anyaság egyszerre valami küzdelmes kihívás és gyönyörű titok. A gyermek ajándék, de mind a várása, mind a nevelése és táplálása és óvása óriási kihívás, rengeteg tudatosságot, lemondást, odaadást és szeretetet igényel. Ma minderről Rebeka és Izsák történetén keresztül szeretnék szólni.

1. Rebekát Isten kiválasztotta az anyaságra. Rebeka imádságban elkért feleség – az Úr jellel erősíti meg, hogy az ígéreteket hordozó Izsáknak szánja. Ha pedig Izsáknak szánja, akkor anyaságra szánja, hiszen Ő is hordozója az Ábrahámnak ígért áldásnak. Isten tehát az anyaság küldetését szánja neki! Fontos látni, hogy a házasság célja a Szentírás szerint alapvetően a családalapítás, a gyermekvállalás, a nép fennmaradásának biztosítása. Az örökséget tovább kell adni, a lelki örökséget éppúgy, mint a földet is generációról-generációra. Ezért is nagyon fontos, hogy milyen gondolattal és vágygal és imádságokkal lépünk be a házasságba és miként hordozzuk szülőként felnővekvő vagy már felnőtt gyermekeink házasságának ügyét! Nagy áldás tud lenni, ha egy pár támogató környezetben tudja megélni az egymásra találás örömét és a szülőségre hangolódás folyamatát.

2. Rebeka sokáig meddő volt. A három ösatya nagyon másként élte meg ezt a kihívást. Ábrahám bemegy a szolgálólányhoz, Jákób kijön a sodrából, Izsák pedig imádkozik, még hozzá kitartóan imádkozik. A szöveg ugyan nem hangsúlyozza túl, de Rebeka meddősége 20 évig tartott, s Izsáknak nem kellett másik feleség! Mekkora megtartó ereje van a hitnek! Az apák szerepe is tehát nagyon fontos: közös szolgálat! Az anyaság nem magától értetődő, az életadás egy titok, egy csoda! A mesterséges megtermékenyítés korában is. Ne higgyük, hogy értjük minden részletét, a női test működésének minden titkát, a fogantatás teljes folyamatát. Az orvostudomány képes nagy csodákra, de az életet még mindig Isten adja.

3. Rebekának az áldott állapot is nehéz volt. Nyilván nemem tudhatta, hogy ikerterhessége van, pláne, hogy a két gyermek az életben sem igazán találja majd meg a hangot – szinte ölték egymást. Jó tudatosítanunk, hogy az is belesimulhat Isten akaratába, hogy a születése előtt is már keményen kell küzdeni! Sokszor a sima utakat tartjuk áldottnak, elkészítettnek, de a nehéz utakat, a küzdelmeket, a szenvedést is Ő adja, s ha az Ő kezéből tudjuk ezt alázattal elfogadni, az szabaddá tesz bennünket arra, hogy akaratában megnyugodva vállaljuk sorsunkat.

HIRDETÉSEK

1. Május első vasárnapján megkülönböztetett szeretettel köszöntjük közöttünk az édesanyákat, nagymamákat. Ebben segítenek ma bennünket gyermekeink.

2. Halottunk van: 81 éves korában elhunyt Ács Imréné, született Tóth Zsófia Káposztasban élő, Gyúróról elszármazott asszonytestvérünk. Temetésére május 6-án 10 órakor kerül sor a keldői temetőben. Isten adjon vigasztalást a gyászban szeretteinek és minden gyászolójának!

3. Alkalmaink

Szerdán 18 órakor Imaórát tartunk Gyúróra.

Pénteken indul a gyülekezeti küldöttség Marosdésére, Bibliakör nem tartunk.

Vasárnap 9 órakor Martonvásáron, 10.30-tól Gyúróra tartunk istentiszteletet. Ez utóbbi keresztelezés alkalmá is lesz: Aleksander Stürzinger és Stürzinger-Molnár Adrienn második gyermeke, Alisa részesül a keresztség sákramentumában.

Jövő vasárnap délután 15 órakor lesz Mátyás Nt. Beidek Endre beiktatása. Isten áldja meg az ottani gyülekezeti közösség életét!

Május 24-én lesz Debrecenben az Egységnap. Aki szívesen utazna szervezett formában az alkalomra, kérjük, hogy keddig jelezze.

4. Meghirdettük nyári hittanos táborunkat, melyre július 21-25. között Gyúróra kerül sor. Június 15-ig várjuk a 6-12 éves gyermekek jelentkezését!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!